DELEGOVANÉ NARIADENIE KOMISIE (EÚ) 2018/1641

z 13. júla 2018,

ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy, ktorými sa bližšie určujú informácie, ktoré majú poskytnúť správcovia kritických alebo významných referenčných hodnôt a ktoré sa týkajú metodiky používanej na určenie referenčnej hodnoty, interného preskúmania a schválenia metodiky a postupov pre uskutočňovanie podstatných zmien metodiky

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKA KOMISIA,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1011 z 8. júna 2016 o indexoch používaných ako referenčné hodnoty vo finančných nástrojoch a finančných zmluvách alebo na meranie výkonnosti investičných fondov, ktorým sa menia smernice 2008/48/ES a 2014/17/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 596/2014 ([1]), a najmä na jeho článok 13 ods. 3 tretí pododsek,

keďže:

(1) V článku 13 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2016/1011 sa od správcu referenčnej hodnoty, prípadne skupiny referenčných hodnôt, vyžaduje, aby uverejnil alebo sprístupnil kľúčové prvky metodiky, ktorú používa na určenie referenčnej hodnoty, prípadne referenčných hodnôt v rámci skupiny referenčných hodnôt, podrobné údaje o internom preskúmaní a schválení metodiky, ako aj postup konzultácie o podstatných zmenách metodiky a informovania používateľov o nich. V tomto nariadení sa bližšie určujú informácie, ktoré majú správcovia poskytnúť vo vzťahu k svojim významným a kritickým referenčným hodnotám. Nevzťahuje sa na správcov, ktorí poskytujú len nevýznamné referenčné hodnoty. Ak správcovia poskytujú nevýznamné, ako aj významné alebo kritické referenčné hodnoty, mali by postupovať v súlade s týmto nariadením, pokiaľ ide o ich významné a kritické referenčné hodnoty. Orgán ESMA môže pre správcov nevýznamných referenčných hodnôt vydať usmernenia týkajúce sa rovnakej veci.

(2) Metodiky referenčných hodnôt sa výrazne líšia. Kľúčové prvky, ktoré sú určené v toto nariadení, by sa preto mali uverejniť alebo sprístupniť len v rozsahu, v akom sú relevantné pre konkrétnu referenčnú hodnotu.

(3) Medzi dva kľúčové prvky metodiky, ktoré by sa mali uverejniť s cieľom zabezpečiť spoľahlivosť a presnosť kritickej alebo významnej referenčnej hodnoty, patrí minimálny objem a minimálna kvalita vstupných údajov, ktoré sa vyžadujú na uplatnenie metodiky a uskutočnenie výpočtu. Použitie vlastného uváženia pri určovaní referenčných hodnôt navyše zvyšuje ich zraniteľnosť voči manipulácii. S cieľom minimalizovať riziko manipulácie by mal preto správca v rámci kľúčových prvkov svojej metodiky uverejniť jasné pravidlá, ktoré identifikoval, pokiaľ ide o to, ako a kedy možno použiť vlastné uváženie.

(4) V snahe pomôcť potenciálnym používateľom vybrať najvhodnejšiu referenčnú hodnotu zo škály potenciálne vhodných referenčných hodnôt by sa im mali poskytnúť informácie, ktoré im umožnia pochopiť, na meranie čoho je referenčná hodnota určená, ktoré vstupné údaje sa používajú a ako sa vyberajú, ktoré prvky tvoria referenčnú hodnotu, kto je zapojený do zberu údajov a výpočtu referenčnej hodnoty, kedy a do akej miery možno použiť vlastné uváženie, aké sú obmedzenia metodiky a kedy a ako možno zmeniť referenčnú hodnotu.

(5) Na to, aby používatelia a potenciálni používatelia mali dostatočné informácie o postupe správcu v súvislosti s interným preskúmaním metodiky, správcovia by mali uverejniť svoje politiky a postupy týkajúce sa tohto postupu spolu s podrobnými údajmi o zapojených orgánoch a zavedených príslušných systémoch správy a riadenia v súlade s článkom 4 nariadenia (EÚ) 2016/1011.

(6) Na to, aby používatelia a potenciálni používatelia chápali spôsob, akým bude správca konzultovať navrhovanú podstatnú zmenu kritickej alebo významnej referenčnej hodnoty, a dôvody takejto zmeny, by správca mal uverejniť určité informácie vrátane toho, ako posúdi vplyv navrhovanej zmeny.

([1]) Ú. v. EÚ L 171, 29.6.2016, s. 1.

(7) V súlade so zásadou proporcionality toto nariadenie zabraňuje nadmernému zaťaženiu správcov významných (na rozdiel od kritických) referenčných hodnôt tým, že im umožňuje uverejniť len obmedzenejší súbor prvkov alebo uverejniť menej podrobné údaje o určitých prvkoch v súvislosti s ich významnými referenčnými hodnotami.

(8) Toto nariadenie vychádza z návrhu regulačných technických predpisov, ktoré Európsky orgán pre cenné papiere a trhy predložil Komisii.

(9) Európsky orgán pre cenné papiere a trhy vykonal otvorené verejné konzultácie k návrhu regulačných technických noriem, z ktorých toto nariadenie vychádza, analyzoval možné súvisiace náklady a prínosy a požiadal o stanovisko skupinu zainteresovaných strán v oblasti cenných papierov a trhov zriadenú článkom 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 ([1]).

(10) S cieľom dosiahnuť súlad s delegovaným nariadením bližšie určujúcim prvky kódexu správania, ktorý majú vypracovať správcovia referenčných hodnôt, ktoré sú založené na vstupných údajoch od prispievateľov, je vhodné odložiť uplatňovanie tohto delegovaného nariadenia o dva mesiace,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

Toto nariadenie sa nevzťahuje ani neuplatňuje na správcov nevýznamných referenčných hodnôt.

Článok 2

Kľúčové prvky metodiky používanej na určenie kritickej alebo významnej referenčnej hodnoty

1. Informácie, ktoré má poskytnúť správca referenčnej hodnoty, prípadne skupiny referenčných hodnôt, v súlade s požiadavkou stanovenou v článku 13 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/1011, zahŕňajú aspoň tieto prvky, pokiaľ sú relevantné pre danú referenčnú hodnotu alebo skupinu referenčných hodnôt, alebo pre vstupné údaje používané na ich určenie:

a) vymedzenie a opis referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt, ako aj trhu alebo ekonomickej reality, na ktorej meranie je daná referenčná hodnota určená;

b) mena alebo iná merná jednotka referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt;

c) kritériá používané správcom na výber zdrojov vstupných údajov používaných na určenie referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt;

d) typy vstupných údajov používaných na určenie referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt a priorita priradená ku každému typu;

e) zloženie akejkoľvek skupiny prispievateľov a kritériá používané na určenie spôsobilosti na členstvo v skupine;

f) opis prvkov referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt a kritériá používané na ich výber a váženie;

g) akékoľvek minimálne požiadavky na likviditu pre prvky referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt;

h) akékoľvek minimálne požiadavky na objem vstupných údajov a akékoľvek minimálne normy pre kvalitu vstupných údajov používaných na určenie referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt;

i) jasné pravidlá, ktorými sa určuje, ako a kedy sa na určenie referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt môže použiť vlastné uváženie;

j) či sa v referenčnej hodnote alebo skupine referenčných hodnôt zohľadňuje akákoľvek reinvestícia dividend alebo kupónov uhrádzaná prostredníctvom prvkov príslušnej referenčnej hodnoty;

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1095/2010 z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre cenné papiere a trhy) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/77/ES (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 84).

k) ak sa metodika môže pravidelne meniť s cieľom zabezpečiť, aby referenčná hodnota alebo skupina referenčných hodnôt zostala reprezentatívnou pre relevantný trh alebo ekonomickú realitu:

   i) akékoľvek kritériá, ktoré sa majú použiť na určenie toho, kedy je takáto zmena potrebná;

   ii) akékoľvek kritériá, ktoré sa majú použiť na určenie periodicity takejto zmeny; a

   iii) akékoľvek kritériá, ktoré sa majú použiť na vyváženie prvkov referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt pri vykonaní takejto zmeny;

l) potenciálne obmedzenia metodiky a podrobné údaje o akejkoľvek metodike, ktorá sa má použiť za výnimočných okolností, a to aj v prípade nelikvidného trhu alebo v obdobiach stresu, alebo vtedy, keď zdroje údajov o transakciách môžu byť nedostatočné, nepresné alebo nespoľahlivé;

m) opis úloh akýchkoľvek tretích strán zapojených do zberu údajov pre referenčnú hodnotu alebo skupinu referenčných hodnôt alebo do výpočtu či šírenia referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt;

n) model alebo metóda používaná na extrapoláciu a akúkoľvek interpoláciu údajov o referenčnej hodnote.

2. Správcovia sa môžu rozhodnúť, že informácie uvedené v odseku 1 písm. m) a n) uverejnia alebo sprístupnia len pre svoje kritické referenčné hodnoty.

Článok 3

Podrobné údaje o internom preskúmaní a schválení metodiky

1. Informácie, ktoré má poskytnúť správca referenčnej hodnoty, prípadne skupiny referenčných hodnôt, v súlade s požiadavkou stanovenou v článku 13 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) 2016/1011, zahŕňajú aspoň tieto prvky:

a) politiky a postupy týkajúce sa interného preskúmania a schválenia metodiky;

b) podrobné údaje o akýchkoľvek konkrétnych udalostiach, ktoré môžu viesť k internému preskúmaniu, vrátane podrobných údajov o akomkoľvek mechanizme používanom správcom na určenie toho, či je metodika vysledovateľná a overiteľná;

c) orgány alebo funkcie v rámci organizačnej štruktúry správcu, ktoré sú zapojené do preskúmania a schvaľovania metodiky;

d) úlohy vykonávané akýmikoľvek osobami zapojenými do preskúmania alebo schvaľovania metodiky;

e) opis postupu pre vymenovanie a odvolanie osôb zapojených do preskúmania alebo schvaľovania metodiky.

2. Správcovia sa môžu rozhodnúť, že informácie uvedené v odseku 1 písm. d) a e) uverejnia alebo sprístupnia len pre svoje kritické referenčné hodnoty.

Článok 4

Podstatné zmeny metodiky

1. Informácie, ktoré má poskytnúť správca referenčnej hodnoty, prípadne skupiny referenčných hodnôt, v súlade s požiadavkou stanovenou v článku 13 ods. 1 písm. c) a ods. 2 nariadenia (EÚ) 2016/1011, zahŕňajú aspoň tieto prvky:

a) opis informácií, ktoré má uverejniť správca na začiatku každej konzultácie, vrátane požiadavky na uverejnenie kľúčových prvkov metodiky, ktorá by podľa jeho názoru bola ovplyvnená navrhovanou podstatnou zmenou;

b) štandardný časový rámec správcu pre konzultácie;

c) okolnosti, za ktorých sa konzultácia môže uskutočniť v kratšom časovom rámci, a opis postupov, ktoré sa majú dodržať v prípade uskutočnenia konzultácie v kratšom časovom rámci.

2. Dôvody, ktoré má poskytnúť správca v súlade s požiadavkou stanovenou v článku 13 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2016/1011, zahŕňajú, okrem iného, aj skutočnosť, či by reprezentatívnosť referenčnej hodnoty alebo skupiny referenčných hodnôt a ich primeranosť ako odkaz na finančné nástroje alebo zmluvy bola ohrozená, ak by sa navrhovaná podstatná zmena neuskutočnila.

Článok 5

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 25. januára 2019.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 13. júla 2018

Za Komisiu

predseda

Jean-Claude JUNCKER